

Lidstvo je zatím polotovar

Člověk je pouhý polotovar. Pozoruji jednání své i lidí kolem sebe a zjišťuji, že stále děláme velké množství chyb. Nedokážeme vytvářet, co sami chceme, a končíme často tam, kde chceme být nejméně.

Člověk se neustále musí o něco starat. Musí se zabývat tím, co si oblékne, kde bude bydlet, jakým způsobem si bude obstarávat obživu, jak bude plodit děti. Trápí se, zda je dostatečně hezký, příjemný, jaké má vlasy a oči, jaké má zuby. Lidstvo trápí velké množství nemocí, jako je rakovina nebo AIDS. Neumíme spravovat rodiny. Válčíme mezi sebou. Zabíjíme se a nemáme se rádi. Podvádíme a jsme k sobě nepříjemní.

Lidstvo je nekompaktní společností nekompatibilních jedinců. Lidé neumí společně žít. Nevědí, jak se chovat sami k sobě a uspokojovat své potřeby. Jak se cítit dobře. Jak si „dělat dobře“. Jak se o sebe starat tak, abychom nebyli nemocní, abychom neměli deprese, abychom se každý den cítili nadšení a naplnění životem.

Společnost těchto jedinců pak nemůže být v rovnováze a mít pevné základy. Nemůže správně ekonomicky fungovat, dobře se starat o ty, kteří na svět právě přicházejí, i o ty, kteří jej opouštějí. Lidstvo je jedno velké zmatené společenství, které neví, odkud přichází a kam jde.

Podíváme-li se na zvířecí říši, zdá se, že se nezatěžuje žádnými problémy. Vezměme si jako příklad třeba medvěda: Ten neřeší, co si oblékne a co sní, kde si lehne, jak dlouho bude spát, kdy se narodil, kdy zase umře, kolik malých medvídků zplodí a jak se o ně postará, zda je vychovává správně nebo špatně a zda celá komunita medvědů mezi sebou bude bojovat, nebo nebude bojovat a kde budou ostatní medvědi bydlet, jestli vůbec pro ně nějaké bydlení bude, jestli bude padat sníh, nebo nebude padat sníh atd.

S oblibou pozoruji srnky, které ve velkém mrazu jen tak postávají na poli, a říkám si, jak to ta zvířata dokáží? I v takové zimě mají stejný oblek, jako když je venku třicetistupňové horko. A co potrava? Neshromažďují, neukládají, nemají žádné sýpky ani obrovské stodoly, aby přežily zimu. Vždy někde nějakou potravu najdou. Nestarají se a nepečují. Nemají o nic strach. Jednoduše prožívají svůj den, od rána až do večera, takový, jaký je.

Příroda sama nabízí různé dokonalosti. Je sama o sobě perfektně zajištěna. Všechno spolu vytváří dokonalý systém. Jestliže příroda, která se v žádném případě nedá srovnat s člověkem a jeho inteligencí, jeho schopností přemýšlet, vnímat a hodnotit sama sebe, je tak vyvinuta a poskytuje věci, na jejichž výrobu dnes člověk nedokáže ani pomyslet, jak je možné, že tento člověk, zůstává stále na nízkém stupni rozvoje?

Starosti jsou nepříjemné a sráží člověka k zemi. Starosti přinášejí deprese, tlaky a neklid, dokonce i vraždy. Starosti bolí. Nikdo nechce mít starosti. Starostí se snažíme zbavit, ale dnešní společnost neví, jak na to.

Zeptáme-li se člověka, jak se má, většinou uslyšíme, že to za nic nestojí. Většinou dostaneme odpověď typu – „To víš, ty moje problémy“. Dětská bezstarostnost se v určitém okamžiku začne měnit ve spěch a neustálé řešení problémů. Člověk, pokud je mlád, užívá si života, protože většinou všechno důležité za něj řeší jeho rodiče. Když dospěje, bývá většina jedinců semleta stejným soukolím, které semlelo jejich rodiče. Do třiceti let učiní většinu důležitých rozhodnutí a potom už do smrti řeší následky rozhodnutí, která do té doby učinili.

Vstoupili jsme do reality života a pereme se s ní, jako většina lidí na této planetě, od rána do večera. Většinou za kus chleba, za chvíli klidu, za přežití.

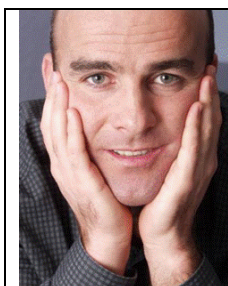
Je-li člověk zavalen starostmi, zatímco všude kolem něj je harmonická dokonalost a plnost, pak má lidstvo ještě dlouhou cestu před sebou. Člověk je zatím ve stádiu raného vývoje. Pokud by lidstvo mělo žít celkem deset tisíc let, tak jsme teprve v roce třístapadesát. Jsme teprve na začátku. A máme před sebou ještě velké úkoly. Nejen to, že se musíme naučit žít ve vzájemné harmonii, ale musíme se naučit i nedělat si zbytečné starosti, jednoduše se naučit žít bezstarostně.

Když se oprostíme od starostí, otevře se nám nový svět.

Jak se nepříjemných starostí zbavit? Jak se naučit žít? Jak se naučit být sám sebou a rozvíjet sám sebe, být šťastným jedincem?

Každý si musí udělat pořádek ve čtyřech oblastech svého žití. Jakou práci dělá, kolik má peněz, jak se stará o své zdraví a jaké má vztahy s lidmi kolem sebe. Více inspirace najdete v mých dalších článcích.

Jestliže se naučím správně a harmonicky žít a být ve všech čtyřech oblastech „v pohodě“ a spokojený, naučím se být sám sebou a realizovat sám sebe a naučím se nestarat o všechno a žít podle svých představ, začne se mi otevírat nový svět. Svět, který je bezstarostný. Svět, který přináší vše, co potřebuji, aniž bych o něm příliš přemýšlel.

© Napsal ing. Aleš Kalina

Kouč v oblasti osobního rozvoje

(práce, peníze, vztahy, zdraví)

Email: kalina@mujkouc.cz

www.mujvztah.cz

www.foto-mluvi.cz

www.mamdepku.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.